ISSN: 0805-147X

NORGE ER VÅRT

Nr. 1 Juni 2011

Minneord over Bjørn Voldnes

Formann gjennom mange år og kasserer i FMI, Bjørn Ove Voldnes, døde 1. februar 68 år gammel. Bjørn var en av stifterne i 1987, og har sittet i landsstyret nesten sammenhengende siden. Begravelse var tirsdag 8. februar fra Herøy kirke. Tilstede og representerte FMI var Jan Høeg, Ingmar Bigset, Bjørnar Røyset og vår trykkeri-kollega Stig Bergmann. Jan Høeg la krans på Bjørns båre og «med en siste hilsen fra gode venner».

Bjarne Dahl har skrevet minneord:

Når gode menn går bort heter det gjerne at ingen er uerstattelig. Vi sier det for å trøste oss selv, og hverandre. Ett er visst: Ingen kan erstatte Bjørn Voldnes.

Han var med fra starten. Den kunne tatt motet fra mange. En aktet mann i lokalsamfunnet, som god nabo, bedriftseier og -leder, arbeidsgiver, styremedlem og økonomiforvalter i Herøy Høgre fikk attest fra HM Dronningen som «grums», vi var personer hun «ikke ville tatt i med ildtang». Det var beskrivelsen hun tok seg rett til å gi de norskdomsmenn og -kvinner som var kommet sammen til stiftelsesmøte, og med ett mål for øye: Å bevare Norge for kommende generasjoner, og hindre fremmedstyre i fedrelandet. Dét var heller ikke Høyres målsetning, den gang like lite som nå: Bjørn Voldnes ble ekskludert av partiet, mot lokallagets ønsker, men det ble trumfet igjennom av sentralstyret, til evig skam for partiet.

Slik var toneangivende kretser mot oss fra starten av, men Bjørn mistet aldri motet. Slekten hans hadde vært knyttet til havet i slektsledd, selv var han seiler og trivdes best når det blåste friskt. Så sto han da også oppreist mot brottsjøene av skjellsord og sjikane, og mot voldelige angrep: En kjempe, fysisk, og med overbevisningens kraft som en god sak gir den som sloss for et fritt fedreland.

Bjørn organiserte Folkebevegelsen mot Innvandring til en landsdekkende fylking av fedrelandssinnede. FMI ble en livssak for ham, og krevde både tid, krefter og økonomiske offer, hele tiden i strid med motkrefter, som ut fra ulike motiver vil legge landet åpent for fark og fant. Bjørn mistet aldri motet, selv ikke da sykdommen rammet. Det er værhardt på kysten vår, det setter sitt preg på menneskene, og mer på Bjørn enn på de fleste.

Vi Folkebevegelsen mot Innvandring minnes Bjørn Voldnes med takk, og i ærbødighet.

Bjarne Dahl
Høvik

Innhold

- **Formannen har ordet** s. 2
- **Leder - Nazister og rasister** s. 3
- **Ta vare på Norge!** s. 4
- **Borgtun skole i Tromsø** s. 5
- **Norge i skammekroken** s. 6
- **I Fridtjof Nansens ånd?** s. 7
- **Eksplosiv fremmedkulturell befolkningsvekst** s. 8
- **Kommunisten Knut Olsen døde** s. 9
- **Hvorfor ble kosovoserberne tatt?** s. 10
- **Valget er ditt** s. 11
- **Fredsdirektør på krigsstien** s. 12
- **Kontaktmann for Hordaland** s. 13
- **Åpent brev til NRK** s. 14
- **Ønsker Stoltenberg å bli Konge?** s. 15
- **Innkalling til landsmøte** s. 16

Formannen har ordet:

Landsmøtet i år blir som vanleg avvikla på Beitostølen, Bergo Hotell laurdag 3. september. Det har kome framlegg om å flytte landsmøtet til meir sentrale strok på Austlandet, tildømes Gardermoen, då det er enklare for delegatane å nytte seg av fly til og frå. Dette bør vi diskutere i eit forsøk på å trekke meir folk. Til samanlikning har ein annan organisasjon som arbeider med deler av same sak, i ei årrekke halde sitt landsmøte i Oslo, utan at medlemmene har gått «mann av huse» av den grunn. Å flytte landsmøtet frå naturfagre Valdres, vil falle meg tungt for brystet. På Beitostølen er der flott natur, god mat og drikke, nærast som eit rekreasjonssenter, og sist, men ikkje minst hyggeleg betjening som respekterar FMI som den organisasjon han er. Vi har i tillegg sloppe å plagast med norsk-fiendtleg statsunderstøtta ramp - som har som mål å trakassere nordmenn med nasjonal haldning - dei åra vi har avvikla landsmøta på Beito.

Valet i haust

12. september er det kommunestyre- og fylkestingsval. Då er det naturleg å oppfordre nordmenn til å røyste på politikarar som vil føre ein restriktiv innvandringspolitikk. Landet ber etterkvart preg av tiår med politisk bevisst vanstyre. Ein politikk som raserar vår kulturarv og identitet, gjer kvardagen utrygg for kvinner, barn og pensjonistar, då masseinnvandringa frå den 3. verda og Aust-Europa fører til auka kriminalitet, mellom anna valdtekter. Gjengvaldtekter tildømes, var tidlegare eit ukjent omgrep før vi fekk innvandring frå ikkje-vestlege land.

Mottak av asylsøkjarar og flyktningar er i realiteten politikaranes politikk for å tvangsinnføre eit «fargerikt fellesskap», i strid med folkefleirtalet sitt syn. Den som protesterar kan risikere å bli trakassert og politisk forfulgt, ofte også drapstruga. Ytringar og daglegdagse gjeremål blir gradvis kriminalisert: Ord og uttrykk som «neger» og «rase» skal ikkje kunne nyttast. Ynskjer ein nordmann å selja boligen sin til ein annan nordmenn istaden for til ein framand, kan han bli anklaga for rasehets og straffast. Nyttar ein klesbutikk berre kvite utstillingsdokker er det også ulovleg. Kort sagt: er ein kvit, er ein også rasist, i styresmakta sine auge!

Det er viktig å gjere det ein kan for å opplyse om, og avdekke kva masseinnvandringa gjer med landet vårt. Men det er ikkje nok å berre anklage «innvandringspolitikken» for at den vil øydelegge våre kristne og kvite samfunn. Det er jo derfor den er sett ut i livet. Visst er vår organisasjon partipolitisk uavhengig, men det kan ikkje hindre oss i gjere eit forsøk på å avsløre og anklage dei som står bak og fører dagens antinasjonale politikk ut i praksis. Det skjer nemleg gjennom dei sosialdemokratiske og sosialistiske parti, dei internasjonale: dvs. antinasjonale parti, som har som mål å utrydde nettopp kristendommen i verda og våre vestlige, kvite, protestantiske demokrati. Her heime er det mellom andre folkeforædarane og kommunistane statsminister Stoltenberg og kunnskapsminister Halvorsen som er eksponentar for denne utviklinga.

Medias makt

At media ikkje respekterar ytringsfridomen, er kjent. Likevel, det er mange nordmenn som lever i villfaringa at Norge er eit land der ytringsfidomen rår og media slepp til ytringar frå nasjonalistar/patriotar. Av og til får vi også stadfesta av media at vi lever i eit tilnærma likt kommunistisk land, som når det i NRK-tekst TV 18. april 2008 står skrive at over 90 % av landets avisredaktører røyster på parti som har programfesta ein liberal innvandringspolitikk. Og på ein internasjonal konferanse om media og globalisering i Oslo i 2007, blei det frå Sameinte Nasjonars spesialutsending henstilt til media om aktivt å gå inn for å skape eit multikulturelt samfunn, ved å ta i bruk antidemokratiske metodar. Eller for ikkje å snakke om svaret som FMIs skribent Norvald Aasen fekk frå NRKs programleiar Ole Torp, på eit brev Aasen sende i høve eit debattprogram på NRK2 den 2. februar i år, om demonstrasjonane mot Mubarak i Egypt: *«Takk for innsendte synspunkt. Søk snarest profesjonell hjelp.»* Torp oppfattar visst meiningsmotstandarar på same vis som folka i Sovjet-regimet i si tid gjorde. Sjølvsagt meinte dei at meiningsmotstandarar var sjuke og at dei då kunne utgjere ein trussel mot det sitjande styre. Vegen var då kort til både sinnsjukehus og fangeleirar for opposisjonelle. Kanskje Torp innerst inne har lyst til å ta opp at denne praksisen?

Vi må vise andlet utad

For å sette FMI på kartet att, er det viktig at aktiviteten blir opptrappa på lokalt plan. Aktivistane må ut i gatene og øve påtrykk mot opinionen i form av distribusjon av opplysningsmateriell direkte til «mannen i gata». Då blir vi eksponert i det offentlege rom, samstundes som bodskapen når ut. I den seinare tid har FMIs aktivistar på Aust- og Sørlandet delt ut flygeblad direkte til innbyggjarane, etter å ha teke oppstilling utanfor handlesenter og i gågater. Denne type aktivitet må intensiveres.

Ynskjer *du* å ta del i liknande aktivitet, ta kontakt med din lokale kontaktperson, eller FMI sentralt.

Bjørnar Røyset
formann

Nazister og rasister

«Nazist» er et anvendelig skjellsord. Kan du få heftet betegnelsen på din motstander, har du langt på vei vunnet debatten. Så brukes det også flittig av dem som selv kjempet med alle midler for proletariatets diktatur, som bl.a. skulle markeres ved at «borgerne» dinglet i lyktestolpene.

Dagens unge og mange eldre vet lite om nasjonalsosialismen, og det de vet er gjerne et vrengebilde, med vekt på ting som skjedde da Tyskland sto i krig, i en kamp på liv og død. Må det være tillatt, 66 år etter landets sammenbrudd, å se på plussiden i regnskapet?

Tyskland lå økonomisk i ruiner etter 1. verdenskrig. Kommunismen var en reell trussel, borgerkrigen var allerede blodig alvor, arbeidsløsheten omfattende, inflasjonen skyhøy, krigsskadeerstatningene som fulgte av diktatene i Versailles knuget folket, og gjorde mange desperate. Hitler ble på valgplakater fremstilt som folkets siste håp - «letzte Hoffnung», og som kjent, i en nødssituasjon griper man etter ethvert halmstrå. De hadde intet mer å tape.

Etter seieren i frie valg - og vi som selv har fått oppleve truslene og volden ved å stille til valg i et tilsynelatende fredelig samfunn kan lettere forstå de tiltak som ble truffet for at også det såkalte «ytre høyre» ble hørt - kom utviklingen, gjenreisningen i gang, bokstavelig talt slag i slag. Arbeidsløsheten forsvant, arbeidere og arbeidsgivere forente kreftene i en «Arbeidsfront». Store byggearbeider ble satt i gang: Autostradaene står som et varig monument over tysk energi og skaperevne. Industrien ble utviklet med nye metoder og nye produkter, «Folkevognen» oppsto, og en liten sensasjon i datiden: En «Folkemottaker», radio i hvert hjem. Fjernsynet var allerede over forsøksstadiet da den store ulykken, 2. verdenskrig, brøt løs. Men da var for lengst en storstilt sosial boligbygging godt i gang, feriesentra reist for alminnelige arbeidere, og masseturismen oppsto med Kraft durch Freude-skip på alle hav. Filmkunsten konkurrerte med Hollywood, det ble gjort enorme fremskritt innen flyproduksjonen, innen elektronikken, kjemisk industri som fremstilling av gummi og kullbasert bensin.

Olympiaden i 1936 ble en heidundrende manifestasjon av at Tyskland hadde kommet seg på beina igjen. Det ga seg også utslag i gjenreisningen av Forsvaret, landet ble en militærmakt som hele verden måtte gå sammen for å knuse. Så var det da også lagt til rette for soldatene. Vi som kom dit etter krigen, og tok kaserner og øvingssentra i bruk, var målløse over den standard vi møtte overalt. Det meste av dette var skapt i en tid da det ble spyttet på norske offiserer i Norges hovedstad, og de som senere ble statsmenn invaderte «moene» og oppfordret til revolusjon.

Konsentrasjonsleirene og Gestapo i all sin gru var et speilbilde av det som skjedde hos stormakten i øst, som hadde verdensrevolusjonen som erklært siktemål. Konsentrasjonsleirer med skyhøy dødelighet ble for øvrig opprettet av britene i kampen mot boerne, gisler ble bundet på lokomotivene for å motvirke geriljaen, og folkemordet på indianerne er en evig skamplett på Amerikas Forente Stater. Hitler og hans medsammensvorne hadde så men sine forbilder også i den forholdsvis nære historien.

Så til rasistbegrepet. Det er et ubestridelig faktum at her finnes ulike raser, som hver for seg har gitt ulike bidrag til menneskehetens utvikling og velstand. Man trenger ikke reise langt for å få dette bekreftet. Med en slik erkjennelse må det kunne stilles to spørsmål: Er det grunn til å tro at innvandringen av mennesker fra andre kulturer og samfunn, som bevislig ikke har vært i stand til å sørge for utkomme, enn si velferd for sine undersåtter, vil bidra til å bedre tilstandene i vårt land?

Dernest, innebærer det faktum at innvandrerne lider nød og/eller blir forfulgte i sine hjemland, at vi i Norge plikter å ta i mot dem, og forsørge dem og deres etterkommere til evig tid? Bergprekenen og Jesu ligninger kan tyde på det, men utfordringen krever ettertanke, en overveielse av konsekvensene.

Befolkningseksplosjonen nettopp i de land der tilstandene er verst vil føre til økende press mot Europa, mot Norge: Skal vi for å slippe rasiststempelet fortsette å slippe inn fremmede til vårt eget samfunn bryter sammen? Tilstrømningen har for lengst skapt kriser innen forvaltningen, helsetjenesten, skoleverket, politi, retts- og fengselsvesen - tror våre politiske ledere, mediene og innvandringsindustrien at fortsatt årlig tilstrømning av 20-30 tusen fremmedkulturelle vil sikre at Norge overlever som nasjon?
Eller spiller det ingen rolle for dem?

Bjarne Dahl
redaktør

Åpent brev:

Til Børge Brende, Røde Kors

Ser i dag på nyhetene at du ber oss om å åpne lommebøkene på nytt til Pakistan. Så du mener at Norge nå kan betraktes som Pakistans melkeku? Du burde heller be om at pakistanere som har trengt seg inn i Norge, og som nå koloniserer landet vårt, syter for sitt eget land og sitt eget folk.

Jeg skal minne deg om noen få ting:

Aftenposten 9.1.11: Nok en gang har Mohammed Aslam, som står bak drosjesvindel for nærmere 100 millioner kroner sluppet unna. Videre: Før dommen falt, reiser Aslam til Pakistan, og har siden aldri kommet tilbake til Norge. I byen Dinga drev Mohammed Aslam pengevekslersjappe.

Min kommentar: Må han for alltid bli i Pakistan der han kan bruke sine «surt tjente millioner» på sitt eget folk. Gjerne i samarbeid med Norges Røde Kors.

Aftenposten 10.1.11: Tre av fire drosjesvindlere er norskpakistanere. 625 millioner er i følge ligningsmyndighetene unndratt beskatning. Det er avslørt pengesmugling til Pakistan utført av drosjesvindlere. ***Rundt 570*** eiere og sjåfører skal ha mottatt over 100 millioner kroner i trygd mens de kjørte svart. 100 av disse er dømt for trygdesvindel. I samme sak er det også avslørt systematisk svindel med sosialhjelp og omfattende bedragerier knyttet til moms, toll og forsikring.

Jo da, Børge Brende, der er massevis av penger der ute blant pakistanerne som kan brukes til nødhjelp og annen hjelp i Pakistan der de hører hjemme. Hent pengene der, hos meg får du ikke en krone!

Tilslutt vil jeg minne deg om hvordan pakistanerne, de som nå er i ferd med å kolonisere og overta mitt land takket være bl.a. forræderiske politikere, startet sin innbringende løpebane i Norge:

Dagbladet 8. juni 1971: Ingen kan hjelpe de pakistanske «turister» i Oslo. «Problemet er jo nettopp dette at de pakistanske mennene som daglig vandrer rundt i Oslos gater befinner seg her som «turister».»

Du kan fortelle dem at det nå er på tide å vende hjem, det er der innsatsen trengs. Vi nordmenn skal klare oss selv. Mahatma Gahandi sa til britene: Hvorfor blir dere i et land der dere er uønsket? Disse ord sier vi nå til våre ubudne gjester fra hele kloden som dere har prakket på oss, bl.a. pakistanerne.

Norvald Aasen
Kvammen, 23.1.11

Ta vare på Norge!

I anledning arrangement på frigjøringsdagen appellerer veteran Arne Barmann til dagens unge om å huske 8. mai og beskytte Norge mot den forferdelige nazismen, og uttrykker bekymring for meldinger om «flere nynazister i Norge». Men at vårt land oversvømmes av Stoltenbergs «nye nordmenn», i den antikristne sosialismens strategi for å utradere norsk folk og kultur, sier han intet om. Han fatter det kanskje ikke. Men dette er den overhengende fare for vårt folk og land. Men slik er dessverre også dagens politiske underdanighet. I takt med Sunnmørspostens gladmeldinger om at endelig øker folketallet på bygdene. Takket være innvandringen. Av folk av fremmede raser, med sine hedenske religioner og kultur som ikke bare er uforenlig med vårt, men i direkte motstrid med det våre frie, kristne samfunn er bygget på. Det norske folk er et stammefolk, tilhørende de nordiske folkestammer i Vest-Europa, Skandinavia og Britiske øyer, og deres ætlinger som bygget USA, Canada, Sør Afrika, Australia og New Zealand. Dette er ett folk, en nasjon, en nasjon av nasjoner. EUs sinnsyke innvandringspolitikk er en etnisk krig mot dette folk. Statlig nedbryting av det norske folk, dårlig skjult bak «frykten for nynazister», er derfor ikke å ta vare på vårt land. Opp med nisselua, folkens.

Stig Bergmann
Ørsta, 10.5.11

Borgtun skole må slutte med sitt knefall for islam

Fylkesmannen i Troms har endelig kommet frem til den rette konklusjon på Borgtun skoles kjønnsdelte klasser. I løpet av de neste 14 dagene skal norske utdanningsregler atter gjelde på Borgtun skole. Det var i oktober 2010, i sammenheng med at en muslimsk familie informerte skolen om at de ville trekke ut sin datter, dersom hun måtte ha gym og svømming sammen med gutter, at Borgtun skole gjorde sitt knefall for islam. Det var Opplæringslovens paragraf 8.2 som ble brutt av Borgtun skole, men nå har altså Fylkesmannen i Troms sagt klart fra om at norske skoler skal følge den norske opplæringsloven.

Alf Tore Aronsen
Tromsø, 11.12.10

Pakistanerne og litt til

Vi som er gamle nok til å huske Zia ul Haq, vet hvordan pakistanerne kom til Europa, og Norge. Denne despoten sa til sitt folk: «Reis ut i verden og finn dere arbeid, for her er det intet jeg kan hjelpe til med.» Nei, han var mer opptatt av å sanke våpen! Senere måtte han bøte med livet, hans «humane» landsmenn kastet ham ut fra et fly.

Slik kom da et folk med en helt annen kultur til Europa, og Norge. I utallige brev som er sendt til våre politikere, har jeg sagt at Norge har ikke vært noen kolonimakt, hvis noen har skyld i den misèren, må det være England, med sin verdensmakt! De åpnet «ballet» med sin streben etter andres rikdommer.

Europa lærer aldri, etter to verdenskriger åpner de grensene med følger ingen forstod noe av, noe de burde forstått, man kan neppe tro at de som styrer vår verdensdel er fullstendig historieløse - bare tenk på hva religionene har betydd for jordens folk. Med kriger, kirkestrider, moské-branner og alt som vondt er. Hva norske politikere har tenkt på, er å være stor i verden, humanisme kalles det. Ja, mot alle, unntatt nordmenns hverdagsliv. Narkotika, svindel, utgifter i megaklassen. Norge skulle ikke hatt noen olje, det gikk på det jevne her i landet, uten denne ulykken.

Her vil jeg avslutte med noen ord om snakkemaskinen Kristin Halvorsen, leder i SV, og det passer jo bra. Dette partiet, som i sin tid hadde eget universitet på Blindern, de var for «fine» til å være sammen med vanlige studenter. De sjølproletariserte seg, disse ekle typene fra beste vestkant, skulle leke arbeidsfolk! Men Kristin tar prisen, siden SV kom i Regjering, har hun kjempet som en ørn for å få Norge flerkulturelt; DET BEVISER hvor politisk blind hun er. Og fåreflokken følger med. Her i Hønefoss løp en lærer (SV) etter meg og kalte meg rasist under et valgmøte, og han spurte hva jeg synes om Israel? Da spurte jeg typen om han var antisemitt!

Det har vært slitsomme år, og verre blir det, dessverre. Kari og Ola Dunk leser for lite, ellers hadde de forstått hvor dette bærer hen. Stakkars norske barn som skal vokse opp med cirka 210 ulike nasjoner, som formerer seg her.

Randi Halgjem
Hønefoss, 25.1.11

Norge i skammekroken

Så står vi i skammekroken igjen. En norsk statsråd er innkalt på teppet til FNs kommisjon mot «rasisme» og diskriminering, og hun møter ydmykt opp for å stå til rette for våre angivelige synder og forsømmelser.

Begriper ikke lederne våre at vi aldri vil få fred for disse apekattene? Uansett hvor mye vi gir dem, av materielle goder og medborgerlige rettigheter, vil de alltid kreve mer, så lenge her er noe å ta. De er overbevist om at vi egentlig har stjålet det vi har fra dem, og uansett så plikter vi å dele vår smule velstand med dem som trenger den mest. For øvrig legger vi oss aldri flat nok, og vi som har hatt nærkontakt med de øvre lag i den 3. verden, vet at de syder av hat og mindreverdighetskomplekser, og skaffer seg utløsning ved å presse europeerne ned i dritten, som kompensasjon for den urett de påstår at de led under kolonistyre. De kommer til å fortsette å presse, og skrike om «rasisme» til folkevandringene har omskapt Europa til en filial av den 3. verden.

Det er et ubestridelig faktum at innvandrerne i Norge, og Europa for øvrig, har det uendelig mye bedre enn dem som, foreløpig, har måttet bli igjen i elendigheten. Derfor forsøker de med list og lempe å komme seg hit, og vel etablert setter de himmel og helvete (les «advokatene») i sving for å få hele slekten og halve nabolaget hit. Har noen hørt om innvandrere som frivillig har reist hjem igjen, og frasagt seg sitt tiltuskede norske statsborgerskap?

Innvandrerne betraktes som herrefolk straks de er vel over grensen. Ingen norsk myndighetsperson, enn si en norsk arbeidsgiver, våger å behandle dem slik de blir behandlet av sine egne. Besøkende i den 3. verden må uvilkårlig spørre seg selv om ikke slaveriet er opphevet, om enhver øvrighet fortsatt har hånd og halsrett over sine undersåtter.

Når nordmenn saktmodig påpeker at de fremmede som lever på norske trygdeytelser har en høyere levestandard enn middelklassen der de kommer fra, svarer de med å vise til beboerne i Holmenkollåsen. Talsmennene deres, som Abid Raja, krever at det norske samfunnet plikter å «løfte dem ut av fattigdommen», selv om de ikke kan norsk og er halvt eller helt analfabeter, og uten annen faglig kompetanse enn som sauegjetere og eseldrivere. Det er denne komplette mangel på forståelse av årsak og virkning som gjør at landene deres fortsatt står på middelalderstadiet. Men uansett, inntektsforbedringen må nødvendigvis skje i form av «overføringer», her som overalt ellers i Europa, i Norge bare mer enn ellers. Om så noen skatteflådde innfødte knurrer, skrikes det opp om «rasisme».

Allerede på 90-tallet, før norske medier var tuktet til taushet, fikk vi i små glimt vite hvordan inntrengerne ble mottatt, i beste norsk grindguttradisjon: De fikk husvære, fullt utstyrt og møblert, fargefjernsyn, garderobe for alle årstider og virkefelt, sykler og sportsutstyr, de skulle ha alt som en veletablert norsk familie gjennom års arbeid og sparing hadde skaffet seg. Ikke rart de trodde Norge var Alladins hule. Arbeidsgiverne fikk tilskudd til lønnen, 20 % om jeg ikke husker feil, for å ansette «nye landsmenn» til fortrengsel av de gamle. Innvandrerne fikk eget rettsvern, hevdvunne rettsregler ble endret for å kuste nordmenn til å legge seg flat.

Diskrimineringen i Norge var, og er, reell, og den er rettet mot landets rettmessige innbyggere. Det er en frekkhet, en provokasjon når disse pavene i FN-organisasjonene setter seg til doms over påstått norsk utilstrekkelighet. Jeg vet hva jeg ville svart, om jeg fikk tale på vegne av Norge. Det passer ikke på trykk!

Bjarne Dahl
Høvik, 26.2.11

I Fridtjof Nansens ånd?

I år vert det markert at det er 150 år sidan Fridtjof Nansen vart født, og at det er 100 år sidan Roald Amundsen nådde Sydpolen. I dette høve er det fleire som meinar å ha argument for å liberalisere asyl- og innvandringspolitikken.

Det er i «Nansens ånd» at fleire av dei som søkjer om opphald her i landet, må få bli. Dette vart sagt som ei støtteerklæring til Madina Salamova (Maria Amelie) sitt krav om opphald i Norge. Biskop Kvarme var ein av dei. Nansen sin måte å hjelpe flyktningar på hadde lite eller ingenting til felles med dagens norske asyl-/innvandringspolitikk. Nansen henta ikkje flyktningar til Norge. Hans store oppgåve var å hjelpe flyktningar der dei var, for så å leggje tilhøva til rette for «repatriering» - ikkje integrering i vilt framande kulturar.

På vegne av Folkeforbundet var Nansen si første store oppgåve å repatriere 450 000 krigsfangar som i lang tid etter at 1. verdskrig var over, levde i fangeleirar under elendige forhold på begge sider av jernteppet som skilde Russland og Vest-Europa etter den russiske revolusjonen. I september 1921 kunne han melde til Folkeforbundet at oppdraget nesten var fullført. 447 604 krigsfangar frå 26 nasjonar var sende heim til sine familiar.

Under den gresk-tyrkiske konflikten i 1922 utførte Nansen ein av sine største bragder gjennom forhandlingar med dei to landa. Grekarane hadde tapt krigen og 1.5 millionar grekarar som budde på kysten og øyane av Lille-Asia flykta i redsel for at tyrkarane kom på hevntokt. Nansen hindra ei katastrofe ved at han fekk på plass ei avtale der dei 500 000 tyrkarane som hadde busett seg i Grekenland (Hellas) flytta tilbake til Tyrkia, og dei 1.5 millionar grekarane flytta til Hellas for godt. Denne repatrieringa vart ein suksess der dei to folkeslaga fann tilbake til sine land. Dette har vore med på å sikre freden i denne regionen i ettertid.

I fjor haust uttalte forbundskanslar Angela Merkel at «ideen om det multikulturelle samfunnet er mislukka i Tyskland». Den 5. februar i år gjentok den britiske statsminister David Cameron nesten det same i ein tale i München: «Fleirkulturalismen har feila - den er død». No har tydelegvis den europeiske makteliten også innsett at det ikkje lenger er nok pengar til å fylle opp i dei europeiske fattigkassene så dei kan «sparkle» over sprekkene som raknar i det fleirkulturelle prosjektet. Den europeiske makteliten (og media) har stødig styrt våre velferdssamfunn mot ein stygg nedtur, medan mange av dei som har protestert har blitt utsette for utskjelling og undertrykking.

Dei som har tala varmt for den såkalla fargerike samfunnsmodellen, har i alle fall ikkje gjort det i «Nansens ånd». Her er eit sitat av Nansen: «Det å bringe saman så mange kulturar, religionar og språk på ein liten flekk, vil bli eit arnested for ufred og hat i framtida!» Om Nansen hadde levd i dag, ville han truleg ikkje ha støtta den norske asyl- og innvandringspolitikken. Han hadde slege alarm!

Magnar A. Bakke
Stårheim, 7.2.11

Tysk humor - og mangel på humor

Tyskere blir ikke tillagt stor humoristisk sans - det de leverer er gjerne av det plumpere slaget. Men her forleden var en pensjonist på 73 år blitt oppbrakt over en dominerende moské som var blitt reist i nabolaget. Mannen likte verken synet av nybygget eller lydene som kom derfra. Han pakket pent inn et griseøre og sendte det til imamen, og gjorde i et følgeskriv gjeldende at gjenstanden var selveste «profetens» forhud. Den burde plasseres på et høvelig sted i «gudshuset», som et relikvie, og slik øke stedets status.

Rette vedkommende myndighet hadde i alle fall ikke humoristisk sans, og reagerte med en bot på €12.000,- d.e. 96.000 - nittiseks tusen norske kroner. La oss håpe den aldersstegne hedersmannen i det minste får moro for pengene ved tanken på oppstyret «klenodiet» skapte ved utpakkingen.

Bjarne Dahl
Høvik

Eksplosiv fremmed-kulturell befolkningsvekst

Det skjer en betydelig tilstrømning av ikke vestlige personer til Norge. Medregnes alle kategorier oppholdssøkende, inkludert 1. asyllandsflyktninger, overføringsflyktninger, asylinnvandrere og familiegjenforeninger, kan antallet basert på gitte forutsetninger stige til mer enn 2 millioner i år 2060 hvis etterkommere medregnes. Den norskættede befolkning vil snart være i mindretall.

Som stortingsrepresentant for Fremskrittspartiet i 1990-årene, etterlyste jeg befolkningsfremskrivninger samt utredninger av de langsiktige konsekvenser og virkninger av en betydelig innvandring fra land med en annen og fremmed kultur. Mine anmodninger ble ikke fulgt opp, men ble avvist med usakelige begrunnelser. Utviklingen i Norge er blitt fortiet og bagatellisert av det politiske flertall og store deler av etablissementet gjennom mange år. DET NORSKE FOLK HAR IKKE FÅTT VITE SANNHETEN!

Statistisk Sentralbyrå (SSB) har etter min oppfatning ikke levert fullgode befolkningsfremskrivninger av mennesker med innvandrerbakgrunn. Byrået presenterer tall som er avgrenset til bare 1. og 2. generasjons innvandrere og vurderer i en del statistikker å begrense seg til 1. generasjon, mens man i mange andre land utfører langt mer presise og oppdaterte statistiske beregninger. SSBs offisielle begrunnelse er at det er store etiske problemer og en grense for hvor lenge en innvandrer er en innvandrer.

Jeg skal ta et eksempel på hvor lite hensiktsmessig et slikt standpunkt er: Hvis en norskfødt jente med innvandrerbakgrunn gifter seg arrangert med en fetter fra landsbygda i Pakistan, så regnes deres barn ikke med i innvandrerstatistikken. Realiteten er at barn i såkalte henteekteskap ofte er i samme situasjon som 2. generasjons innvandrere, nettopp fordi en av foreldrene er 1. generasjons innvandrer. Vi må ikke glemme at mange henter sine ektefeller i hjemlandet. Hovedpoenget med statistikk er at den skal være grunnlag for opinionsdanning og politiske beslutninger. Med huller og mørketall i statistikken, vil vi om få år ha en svært høy innvandrerbefolkning uten at vi kjenner tallene. Dette kan gi oss problemer av alvorlig karakter også fordi integreringspolitikken i høy grad er mislykket allerede i dag.

Det politiske flertallet i landet vårt har en sterk tro på at vi skal klare det ingen vestlige land har klart, nemlig en vellykket integrering. Problemene man har fått i andre land etter en betydelig fremmedinnvandring vil ikke skje i Norge, fordi vi er så tolerante og forståelsesfulle. Faktisk tiljubler mange det flerkulturelle og fargerike fellesskap som et idealsamfunn. Dette finner jeg skremmende og lite gjennomtenkt. Vi bør heller lære av utviklingen i Europa hvor mange land har tatt i mot et høyere antall fremmedkulturelle personer og på et tidligere tidspunkt enn Norge. Et stort antall kriser, konflikter og kriminalitet skaper betydelige problemer. Selv om vi foreløpig har vært forskånet for de største negative konsekvensene ved innvandringen, så er det lov å spå om fremtiden. Fortsetter det politiske flertallet å praktisere en åpen-dør-politikk er det ingen grunn til å spå en annen utvikling enn i Europa ellers. Dette betyr ikke bare problemer mellom innvandrere og nordmenn, men også etniske og varige konflikter mellom ulike innvandrergrupper. Dette har vi allerede opplevd på mange asylmottak.

Det blir nå viktig med informasjon og bevisstgjøring av befolkningen på et objektivt grunnlag snarest mulig. Det må reises en debatt i de tusen hjem i en så viktig sak for Norge. Med de betydelige problemene som tilstrømningen allerede har medført, er det min mening at den snarest mulig må begrenses sterkt eller aller helst avløses av en innvandringsstopp. Norske myndigheter bør alternativt trappe opp innsatsen i nærområdene ved der å etablere flyktningmottak, gi humanitær bistand m.v. Dette vil bidra til et sterkere press på FN og andre internasjonale organisasjoner for å få etablert permanente løsninger på politiske og humanitære problemer i områdene disse personene befinner seg og har tilknytning til.

Øystein Hedstrøm
tidligere stortingsrepresentant og tannlege
22.2.11

Forskjellsbehandling

For å vekke nordmenn fra dvalen og påpeke det faktum at våre norskfiendtlige massemedier arbeider bevisst for å desinformere eget folk om følgene av masseinnvandringen, samt politikernes higen etter å vedta lover og regler som favoriserer de fremmede, krever stadige påminnelser.

I den sammenheng publiserer redaksjonen en kort artikkel forfattet av Høyesterettsadvokat Erik Gjems-Onstad som stod på trykk i «Nytt og kommentarer» nr. 8 - 2007. Og som er ett av mange eksempler på forskjellsbehandling av nordmenn og innvandrere i Norge i dag.

«Saken med ambulansesjåføren (Sofienbergparken i Oslo i 2007) fikk meg til å ta med et utklipp fra VG 25.2.2001. Det var en norsk gutt, som ble drept av en innvandrer omtrent samtidig med at Benjamin Hermansen ble drept. Drapsmannen var innvandrer, men det ble ikke slått stort opp - heller ikke hva som egentlig foregikk. Jeg har dommen.

Drapsmannen het Ali. Han hadde også begått en rekke andre grove forbrytelser, og ikke bare det: Han hadde partert liket og oppbevarte det i et kjøleskap, men noe manglet. Likskjendingen var selvfølgelig en særdeles skjerpende omstendighet, men det fremgår ikke hvor mye av liket som manglet, eller hvor det var blitt av.

Denne mannen fikk 16 års fengsel for drap under særdeles skjerpende omstendigheter, trusler, narkotikaforbrytelser og ulovlig våpen. Til sammenlikning fikk de to som ble dømt for drapet på Benjamin, 18 og 17 års fengsel, altså til sammen 35 år og kr 330 000 i erstatning og oppreisning.

Dette er ett av mange eksempler på forskjellsbehandling av nordmenn og innvandrere i Norge i dag.»

Kommunisten Knut Olsen døde

Den profilerte NRK-journalisten og kommunisten Knut Olsen døde 11. januar i år, 57 år gammel. Knut Olsen var med i AKP(m-l) og støttet Pol Pot. Pol Pot var leder for det kambodsjanske kommunistpartis væpnede styrker - Røde Khmer - og var ansvarlig for mellom 1,5 og 3 millioner menneskers død.

Fra nettavisen Republikken heter det:

«Olsen hadde utvilsomt gode evner som journalist, og innførte en ny reportasjeform, men som programleder for Redaksjon 21 nådde han sitt lavmål, da han hadde invitert til studio Norges kanskje fremste ekspert på cyberkrig og islam, Jarle Synnevåg, og nesten ikke lot Synnevåg få komme til ordet. Olsen ble da også kraftig kritisert for denne behandlingen av Synnevåg, og de siste årene av sitt liv har Olsen innrømmet at han gikk langt over streken.»

Behandlingen av Synnevåg var i Olsens særpregede programlederstil. Og spesielt under politiske debattprogrammer der panelene bestod av markante motpoler, favoriserte Olsen den politiske venstreside, som forøvrig er gjengs blant andre NRK-journalister, og kan se ut som er i tråd med NRKs agenda.

Kilde: *Repnor.com. Store norske leksikon.*

Bjørnar Røyset
Kristiansund, 3.4.11

Abonner på «Norge Er Vårt»

Du kan abonnere på FMIs medlemsblad «Norge Er Vårt», uten å være medlem i organisasjonen.

Et abonnement koster kroner 120,- per år inkl. porto og det kommer ut to nummer i året.
Bladet sendes i nøytral konvolutt.

Betal til FMIs konto: 0530.40.68169. Merk innbetalingen med «Abonnement».

Hvorfor ble kosovoserberne tatt?

Nå er cirka 70 kosovoserbere blitt arrestert og tvangssendt tilbake til der de kom fra.

Denne aksjonen mot kun denne lille gruppe (cirka 70) serbere synes merkelig - når vi samtidig vet at det er tusenvis av innvandrere i Norge fra andre land, Somalia, Irak, Afghanistan m.fl., som oppholder seg ulovlig eller skjult i Norge. Hvis alle nordmenn hadde vært obs på alle historiske sannheter om Kosovo og folket der - så hadde våre historieløse myndigheter blitt tvunget til å la de 70 serberne få fortsette å jobbe i Norge. Historien om Kosovos skjebne er offisielt blitt fortidde sannheter i dag.

Serberne som kom til Norge, måtte flykte fra sine hjem i Kosovo på grunn av terrorlignende forfølgelse fra albanerne. Nå ble de altså sendt tilbake til samme tilværelse. Når våre myndigheter endelig hadde bestemt seg for å sende ut av landet de som oppholdt seg her ulovlig eller hadde fått avslag på asylsøknad - så burde de i første rekke sendt kosovoalbanerne tilbake til det «befridde» Kosovo som de med hjelp fra «Vesten», fikk til odel og eie i 2008. Egentlig burde de bli tvangsendt til Albania - der de egentlig hører hjemme. Men hvorfor ble akkurat serberne sent ut i stedet?

I Norge har vi nå flere hundre muslimske kosovoalbanere, samt en god del norske konvertitter - denne folkegruppen har myndighetene øyensynlig stor frykt for - fordi de kan starte demonstrasjoner og represalier dersom de blir provosert.

Serberne derimot, tilhører den gresk ortodokse religion (som regnes som kristne). De finner hurtig fram til en jobb her og er innstilt på å følge norske lover og regler, og de har ikke interesse av- eller ressurser til å opponere mot landets myndigheter. Var det derfor serberne ble valgt som offer for vår nye innvandringspolitikk - om jeg tør spørre?

Kosovo var en sentral provins og kultursenter i Serbia og bebodd av serbere i cirka 1500 år.

Jeg gremmes fremdeles over at Norge (v/Bondevik) var med på å bestemme at NATO / USA skulle få bombe infrastrukturen i Serbia fra fly i flere måneder i 1999. Og senere, i 2008, var med på å bestemme at de muslimske albanerne skulle få overta serbernes gamle Kosovo.

Dette var altså mot serberne som kjempet så modig på vår side mot Hitler-tyskland for 70 år siden. Cirka 3500 serbiske krigsfanger fikk sin grav i norsk jord.

Agnar Andersen
Tromsdalen, 21.9.10

Tallenes tydelige tale

Foreløpig rekordinnvandring i 2010 brakte 73.852 nye medborgere inn i landet. Det er 13 % flere enn året før, som også var et godt år for dem som vil skifte ut Norges befolkning. Heldigvis viste 41.500 takt og sømmelighet nok til å vike sete for gjestene, og tok selv plass på kirkegårdene. Statistisk Sentralbyrå opererer i denne sammenhengen med begrepet «overskudd». Det er tydelig at ordet kan ha flere betydninger.

Til all denne berikelsen kommer et ukjent antall illegale, anslagsvis 4-5 tusen, som venter på neste amnesti. Et antall bisper og annet godtfolk sørger nok for at de ikke må leve lenge i uvissheten.

Så har vi enda en kilde. Fra andre land vet vi at de «nye landsmenn» og fremfor alt deres kvinner er særs produktive, ikke i arbeidslivet for all del, men med reproduksjonen, barnefødslene, alt fra 25 til 50 % av totaliteten. I Norge kom her om lag 20.000 til verden i fjor. Om vi antar at en fjerdedel ble født av utenlandske kvinner med eller uten norsk statsborgerskap er vi neppe så langt fra virkeligheten.

Slik går utskiftingen av det norske folk raskt fremover. Regjeringen har betimelig lettet på restriksjonene for erverv av nedlagte småbruk i avsidesliggende strøk av landet, de kan etter hvert tjene som reservater for urbefolkningen. I mellomtiden gnir politikerne og innvandringslobbyen seg i hendene. Vi norske river oss i håret.

Bjarne Dahl
Høvik, 13.3.11

Valget er ditt, kjære nordmann!

Når man hører at det er valgår i år, er det vanlig å tenke på kommune- og fylkestingsvalg. Ansvarlige nordmenn bør stemme ved dette valget. Når disse da stemmer, er det ønskelig at de stemmer på mennesker som forstår hva Grunnloven mener med at Norge er et uavhendelig rike.

Det er ikke et stortingsvalg, men man må ha samme nasjonale utgangspunkt når man stemmer:
Man må ønske Norge og kommende generasjoner nordmenn alt godt. Så hva vil det da si å ønske Norge og kommende generasjoner nordmenn alt godt? Det er mange ting. Det er de små, nødvendige tingene du trenger hver eneste dag, som mat, klær, husrom, varme, osv. Men viktigere er det å være bevisst på at det som i dag ligger og ulmer, i framtiden vil eksplodere i et inferno, dersom vi ikke stopper den negative utvikling nå. For å si det på en annen måte:
Jo flere muslimer man aksepterer i et land eller en kommune, jo verre blir framtiden.

Ergo er det enhver nordmann sin plikt å sørge for at ikke norske politikere under noen omstendighet skal få det inntrykk at det er akseptabelt at islam får eksistere i Norge. Den feige eller sløve vil holde kjeft, mens den gode patriot sender et budskap. Den feige eller sløve venter til andre viser vei, mens den gode patriot går først. Derfor er det at jeg oppfordrer alle gode nordmenn til å involvere seg i RepNor og nettavisen Republikken. Vi vinner ikke kampen mot islam over natten, gjennom vårt arbeid med Republikken, men vi vil gradvis nå ut til alle de nordmenn vi trenger for å vinne det avgjørende slaget. Det er veldig lett å skrive et brev til ordførere, partiledere og lokalaviser om at man som nordmann, og i mitt tilfelle Tromsø-væring, ikke aksepterer at landet og kommunen man bor i tillater moskeer, imamer og knefall for islam, og det bør man fortsatt gjøre, men det får større tyngde når det er Norges fremste nettavis som skriver det samme.

Republikken er ikke per dags dato Norges fremste nettavis, men det har alle gode nordmenn muligheten til å gjøre noe med. Derfor er det ikke bare valget i september som er viktig.

Vi må alle ta det viktigste valget hver eneste dag:
- Skal jeg i dag gjøre det som må gjøres, eller skal jeg vente til andre har gjort det før meg?

Valget er ditt, kjære nordmann!

Alf Tore Aronsen
President i RepNor
og ansvarlig redaktør i nettavisen Republikken
http://repnor.com/hjem/

Innvandringsleksikon

Forfatter: Oddbjørn Jonstad.

To bind som inneholder til sammen 500 sider med oppslag og bilder om norsk innvandring fra de eldste tider til i dag. Uunnværlig for enhver som er interessert i norsk innvandringspolitikk - og en flott gave til den rette. *Kr 330,- fraktfritt tilsendt.*

Bestilles hos:
Soliver Forlag AS, Røsslyngveien 8, 1412 Sofiemyr.
Tlf.: 66 80 47 25 / 930 98 084
E-post: post@webkontoret.no

Fredsdirektør på krigsstien

Her sitter en fredsdirektør i Norges hovedstad og sender gode råd i øst og vest. For tiden er han mest forarget over at Norge ikke sender soldater til Sudan. For ikke så lenge siden var det foretrukne innsatsområdet hans Haiti, mannen lyder pinlig berørt over at Norge ikke stiller med tropper rundt om på kloden. Men vet han ikke at Norge er avrustet, nettopp av hans politikervenner på venstresiden, at vår hær i dag består av 3 - tre bataljoner? Direktør Egeland låter som ridderne av det brukne gevær, som møtte seg selv i døra hin 9. april. Verneplikten, grunnlaget for fysisk og mental beredskap hos ungdommen vår, og selvaktelsen for nasjonen, har politikerne kastet på båten. Vi har ikke lenger et landforsvar i Norge, hvor vil Egeland ta innsatsstyrkene fra?

Klimatiske forhold spiller inn, kultur- og språkproblemer likeså, logistikk, helsetjeneste, vaksiner. Selv stilte jeg for halvthundre år siden spørsmål ved tjeneste i Kongo, om det var verdt å risikere livet for disse menneskene, og svaret var tvert nei. Afrikanere og deres etterkommere på Haiti får sørge for egen sikkerhet, det er for lengst slutt på den tiden da europeiske land kunne opprettholde fred og orden i den vide verden.

På den andre siden plager det Egeland at Norge deltar med et fåtall frivillige i Afghanistan. Svaret kan kort uttrykkes med ordet SOLIDARITET. Det var USA og Storbritannia som berget oss gjennom verdenskrigen, og som trygget vår frihet under den kalde. Det ville ikke vært stor støtte å hente fra Afrika eller Karibien om Den røde hær skulle angripe. Vi trenger amerikanerne og britene i dag også, og i all forutsigbar fremtid. For øvrig får vårt fåtallige personell realistisk trening i Afghanistan, med profesjonell ledelse og klare kommandoforhold - på begge disse felt har FN-ledede operasjoner vært nærmest farsepregede.

Bjarne Dahl
Høvik, 15.2.11

BOKEN OM MYRDAL-SAKENE

Boken forteller om maktapparatets forsøk på å ødelegge Folkebevegelsen Mot Innvandring, FMI, ved å anklage og dømme den tidligere lederen av FMI, Arne Myrdal, for forbrytelser som han ikke hadde begått. Boken er skrevet av Myrdals forsvarer, Høyesterettsadvokat Erik Gjems-Onstad.

Boken koster kr. 100,- + porto kr. 67,- og kan kjøpes fra
Erik Gjems-Onstad, Ravnsborgveien 18, 1395 HVALSTAD. Tlf: 66 84 50 96.

Eller fra Norvald Aasen, 6983 KVAMMEN. Tel: 57 73 18 44.
E-post: norvala@frisurf.no

Nytt: Boken kan lastes ned i pdf fra FMIs internettside - «For Salg».

La oss få fakta!

Fra tid til annen hører og leser vi om voldtekter, grove ran og drap. De er blitt hverdagskost etter hvert som det nye Norge finner sin form. Drap var sjelden kost i gamle dager: Min generasjon var fortsatt hektet på «Rustadmordet» en generasjon tidligere.

Nå er grove voldsforbrytelser blitt hverdagskost. Skal vi holde oss til utviklingen i andre europeiske land har vi så langt bare sett begynnelsen. Så VET vi, tross systematiske anstrengelser for og direkte påbud om å skjule det, at de fremmede i fedrelandet står for en uforholdsmessig, grovt provoserende del av forbrytelsene. Inntrengerne er ikke bare ideologisk, religiøst og genetisk disponerte for voldsanvendelse. De er kommet som invasjonsstyrke til et land som flyter av melk og honning, med politiske ledere som har arvet sine bestefedres tro på det brukne gevær, et politi som er kjemisk kastrert, og kvinner som ikke våger å avvise inntrengerne av frykt for å bli uthengt for «rasisme».

Den åndelige ballasten inntrengerne bringer med er Koranen, og den gir klar beskjed om hvordan de skal té seg i et hærtatt land. Aldri i verdenshistorien har en angriper gitt så klart varsel om hva offeret har i vente, allikevel nekter lederne våre å handle, og truer oss til å gi opp enhver motstand. De sitter som kanarifuglen foran slangen. Det er 1940 i reprise.

Dette er ille nok. I tillegg kommer at kjensgjerningene om ugjerningene holdes skjult for oss, i alle fall enn så lenge, til inntrengerne er blitt så mange at de kan la all forstillelse fare, og herske med åpen terror.

Vi som har studert krigshistorie gjenkjenner opplegget, som russernes «maskirovka» før Bagration og de alliertes Plan Fortitude før landgangen i Normandie: Hold motstanderen uvitende, i villrede til du har kraftsamlet. Så slår du til. Det er det samme vi opplever her og nå. Norske mediemennesker, solid forankret på ytterste venstre, har bestemt at inntrengernes etnisitet ikke skal oppgis «med mindre det er saklig grunn til det». Sakligheten, relevansen, skal så d'herrer redaktører og journalister bestemme for oss. Begrunnelsen er åpenbar: Inntrengerne, første, andre og tredje generasjon begår så mange overgrep at det norske folk endelig ville våkne, og tvinge politikerne til å treffe tiltak til vern av det som er igjen av vår frihet og suverenitet, om bare fakta kom på bordet. Når etnisiteten skal holdes skjult er det åpenbart fordi den gjør det klart at vi går mot i beste fall borgerkrig, i verste fall et fremmed skrekkvelde på norsk jord. Derfor må tilstandene tildekkes, bortforklares, mediene finner alltid en halvgammel kvinnelig professor som kan rosemale djevelskapet.

Det må bli et folkekrav at voldsforbryternes identitet kommer klart frem i reportasjene, slik at mannen og ikke minst kvinnen i gaten vet hvordan de skal forholde seg, og til hvem.

Bjarne Dahl
Høvik, 8.2.11

Kontaktmann i Hordaland

Jan-Egil Eide fra Ullensvang, har tatt på seg vervet som FMIs kontaktmann i Hordaland fylke.
Eide er 45 år, småbruker og har vært medlem i FMI siden 2005.
Han har også vært politisk aktiv i Demokratene i Odda.

Jan-Egil Eide kan nås på telefon 416 21 271.
Adresse: 5734 VALLAVIK.

Åpent brev:

Til Dagsnyttredaksjonen i NRK

I forbindelse med oppslaget i Dagsrevyen den 26. og 27. oktober 2010 om en irakisk mann med norsk statsborgerskap som var arrestert i Irak av amerikanske styrker, bruker dere nesten hele tiden betegnelsen «nordmann» om denne personen. Hvorfor gjør dere dette? Er det for at dere ikke vet bedre, eller er det for å provosere oss nordmenn? Lever ikke mannen bra med sin etniske tilhørighet, eller er det for ham og dere en skam å være iraker?

Er det ukjent for dere at begrepet nordmenn er navnet på et folk, en nasjon, som har bebodd dette landet gjennom mange tusen år? Er det ukjent for dere at tildelt statsborgerskap ikke gir etnisk tilhørighet til noen ny folkegruppe, men at et menneske beholder sin etnisitet hele livet?

Det finnes en minoritetsgruppe med historisk tilhørighet til Norge, det er samene. Norske myndigheter forsøkte tidligere å gjøre disse til nordmenn. Dette var mislykket og feil. Samene har i dag sitt eget Sameting, eget flagg og nasjonaldag og er stolt av sin etniske tilhørighet og identitet som samer.

Det å tilhøre et folk - en nasjon - gir menneskene i gruppen en identitet, en tilhørighet med dem man føler en har noe felles med. Det er nordmenns identitet og felleskapsfølelse dere stadig tråkker på, og det synes som dere elsker å tråkke på det som er vårt. Vi er i ferd med å miste vårt land, og nå står vi som nasjon og vår nasjonale identitet for hugg. Vår nasjonalstat skal ofres for globalistenes og Jonas G. Støres «store vi»!

I disse dager har det vært mye snakk om menneskers verdighet. Kronprinsparet og andre legger ansiktene i dype folder og snakker varmt om verdighet. Dere i NRK fører dette videre til torgs med påklistrete troverdige miner. Men vær klar over at for den delen av nordmennene som er glade i fedrelandet så er det å tråkke på vår identitet det samme som å krenke vår verdighet. Kan hende er det nettopp det dere ønsker? Dette selv om også vi må betale en rådyr NRK-lisens for at dere kan få stikke inn noen personlige synspunkter når det passer seg slik. Og ikke sjelden passer det!

Kan nevne NRK-reporteren som la sin elsk på uttrykket «Ola og Kari», men med å forvrenge det til Ali og Kari. Jeg nevner også at i stedet for å bruke et partinavn som står for en politikk som dere tydeligvis misliker, så bruker dere heller uttrykk som «innvandrerfiendtlig», «høyreekstrem», «høyrepopulistisk» og annet som dere kan klebe på slike som dere ikke liker. Sånt kaller jeg dumt og barnslig! Mange gjennomskuer dere!

I deres ordbok finnes tydeligvis ikke uttrykk som venstreekstrem, venstrepopulistisk og lignende. Men jeg kan forsikre dere om at nazismen som en sosialistisk galskap tilhører den politiske venstresiden sammen med annen sosialistisk galskap som f.eks. kommunismen. Jeg kan bare gratulere de som føler seg truffet!

Med hilsen
Norvald Aasen
Kvammen, 27.10.10

- Oslo får snart et flertall med ikke-vestlig bakgrunn, med stø kurs vil det samme kunne skje med hele landet i løpet av dette århundret. De fleste ikke-vestlige vil ha muslimsk bakgrunn. Konsekvensene vil bli dramatiske.

Steinar Lem, «Fremtiden i våre hender», Dagbladet 16/4 2009.

- 40 nye flyktninger kan fort bli til flere hundre ved blant annet familiegjenforening.

Erik Aasprong, Høyre, under debatt i Kristiansund bystyre, 17/6 2003.

Ønsker Jens Stoltenberg å bli Konge?

Det var vel flere enn meg som stusset da vi var vitne til seremonien på Akershus festning, der landets beste og tapreste krigere og helter, fikk overrekt krigskorset med sverd. Og for å ha vist stort heltemot i Afghanistan. Men hvor i all verden var Kongen? Han som er den høyeste rangerte i Forsvaret, General med fire stjerner, og øverst på rangstigen? For han glimret nemlig med sitt fravær! Og han var heller ikke ønsket. Jo, Stoltenberg var på plass, morsk i blikket, mens forsvarssjefen svettet og kavet med å feste utmerkelsene på brystet til heltene.

Og da må jeg bare undre meg på om denne utdelingen var et forsøk fra den rødgrønne regjeringen, og fra Stoltenberg - der de skulle lage litt reklame for seg selv? Dersom jeg har rett, da var den i så fall totalt mislykket og helt bak mål. For egentlig tror jeg denne motviljen mot å ha Kongen tilstede på Akershus festning den 8. mai 2011 - og la ham foreta denne utdelingen av medaljene, det var nok et utslag fra denne regjeringens grunnleggende uvilje mot Forsvaret. Ja trolig også mot vår nasjonalfølelse og stolthet for Konge og fedreland. Og der utmerkelser og seremonier med det norske flagg og stolte nordmenn er i fokus. For vi husker alle den behandlingen krigsseilerne ble til del. En skam som vil hefte med sosialistene enda i mange år!

Ja, også denne gangen er sosialistene motvillig drevet fra skanse til skanse, for å holde oss til terminologien. For det er ikke lenger mulig å skjule resultatet av Norges krigføring i Afghanistan! For krigføring produserer helter, og krigføring produserer falne soldater! Og disse må selvfølgelig ha æresbevisninger. Nei, ikke av politikere, men av landets øverste sjef, nemlig Kongen! Neida, dit har sosialistene enda ikke kommet. Så da gjelder det å dempe litt på det formelle - og be Kongen holde seg vekk!

Men det er kanskje ikke annet å vente, når vi styres av en flokk av gudsfornektere, pasifister og innvandringselskende militærnektere, som vil ta æren fra folk som har satt livet sitt på spill for denne nasjonen? Og som ikke engang skal få gleden av å få møte Kongen, som fester krigskorset til deres bryst.

Dette var et kupp fra Jens Stoltenberg og hans rødgrønne regjering, og som satte Kongen i stor forlegenhet. Og dette vil hefte med Jens Stoltenberg resten av hans liv!

Amund Garfors
Narvik, 10.5.11

• ***Norrønafolket i opphav og vandring***
av Kristen Døssland.
Utvandringen fra slaveleirene i Assyria til frihet i Norden. **kr 225,-**

• ***Hellig Olav og Den norske statskirke***
av Marta Steinsvik
Grunnleggeren av Den norske kirke myrdet av Romakirken, og forvandlet til katolsk helgen. **kr 195,-**

• ***Kongeriket Norges Grundlov***
og øvrige forfatningsdokumenter, bør finnes i et hvert norsk hjem. **kr 250,-**

Få gratis tilsendt vår bokliste.

Bergmann Forlag

Pb. 32, 6151 Ørsta. Tel 70 06 62 69

Norge Er Vårt

er utgitt av **Folkebevegelsen Mot Innvandring** (FMI), som har som formål å arbeide for en lovgivning og en praksis som sikrer at Norge forblir en enhetlig nasjonal stat med basis i vår norske og kristne kulturarv og folkets historiske fellesskap.

Bladet, er som organisasjonen, partipolitisk uavhengig og med det formål å spre opplysning om masseinnvandringen og dens følger for Det norske folk, samt å være bindeledd mellom medlemmene.

Medlemmer av FMI mottar bladet som en del av medlemskapet.
Man kan abonnere på Norge Er Vårt. Et abonnement koster kroner 120,- per år inkl. porto.
Bladet blir sendt i nøytral konvolutt.

Kontaktinfo sentralt

Postadresse: FMI, Postboks 70,
6501 KRISTIANSUND N.
Telefon: 977 06 152
NB: Telefontid, man. og ons. kl. 18.00-21.00.
E-post: nettred@fmi.as
Hjemmeside: www.fmi.no
Bankgiro: 0530.40.68169
Org.nr.: 994 552 554

Redaksjon

Redaktør: Bjarne Dahl, tlf. 905 53 931.
Red. medarb: Norvald Aasen, tlf. 416 34 042,
Magnar A. Bakke, tlf. 415 51 716.

Lokale kontaktpersoner

Nordland: Amund Garfors, tlf. 906 19 206.
Møre & Romsdal og Sogn & Fjordane:
Bjørnar Røyset, (form.) tlf. 977 06 152.
Hordaland: Jan-Egil Eide, tlf. 416 21 271.
Vestfold, Buskerud og Telemark:
Jan Høeg, (nestform. og pressetalsm.)
tlf. 948 66 468.
Akershus: Jon Christian Gulbrandsen,
tlf. 905 31 459.
Østfold: Tor Holst, (varamedl.) tlf.
901 02 910, Ole Cornelius Laengen Monstad, tlf.
995 59 979.

Adresseforandring

Vi registrerer at medlemmer/abonnenter flytter, og gir ikke alltid melding om adresseforandring. For å få tak i nye adresser, må vi kontakte Skatt Øst (Sentralt folkeregister), og det koster penger. Derfor, vær vennlige og gi melding når dere har nye adresser.

FMI setter ytringsfriheten høyt, vi krever derfor ikke at alle ytringer i medlemsbladet skal være uttrykk for FMIs holdninger.

Innkalling til landsmøte

FMIs landsmøte skal holdes på Bergo Hotell, Beitostølen lørdag 3. september 2011.

De som vil bo i hytte kan ringe og gi beskjed til FMIs telefon 977 06 152
eller per e-post (nettred@fmi.as).

De som vil ha hotellrom bestiller det direkte med hotellet (Bergo Hotell) telefon 61 35 10 00.

For øvrig er det flere campingplasser på Beitostølen som driver utleie av hytter og leiligheter.

•

Programmet er vanlige årsmøtesaker og eventuelt behandling av innkomne forslag.

I år møter representanter for Den Danske Forening. De vil orientere om forholdene i Danmark.

Møtet er lørdag fra kl. 10.00 til 18.00 på hotellet.

Vi ber om at så mange som mulig gir beskjed senest én uke i forveien om de kommer. Dette hovedsakelig pga. bestilling av antall middager lørdagskvelden.

Beste hilsen

FMI
Bjørnar Røyset
Formann